

ÍTRÓTTASEMINAR

Um vikuskiftið skipaði Ungdóms- og Menningardeildin hjá Ítróttasambandi Føroya fyri seminari á Hotel Borg.

Um sjeiti ítróttaleiðarar frá feløgum og ítróttasambondum umbodadu flestu av teimum ítróttagreinum, ið verða iðkaðar í Føroyum tóku lut og vóru øll væl nøgd við seminarið, har millum annað so týðningarmikil evni sum »børn og ítróttur«, »ítróttur fram yvir« og ítróttarpolitikkur landsstýrisins vórðu viðgjord.

Bæði fyrireikararnir og seminaristarnir sjálvir harmadust um ta líkasælu, sum feløg og sersambond vísu tilík-

um, tí av teimum yvir 100 feløgum/ersambondunum vóru neyvan meira enn 15 umbodandi á seminarinum.

Hetta fekk onkran at skjóta upp, at ÍSF skuldi hava myndugleika at innkalla fólk til skeið og seminar, tí ítróttaleiðarar mugu — sjálvst um teir sita í sjálvboðnum starvi — vísa ábyrgd móti føroyska ítróttasambandinum. Og tað gera teir ikki við at halda seg burturi frá læruríkum skeiðum.

Ungdóms- og Menningardeildin fekk fleiri áheitanir um at skipa fyri uppfylgjandi seminari seinni.

Ungdóms- og menningardeildin

Á ítróttarseminarinum kom Ungdóms- og menningardeildin við stuttari frágreiðing um deildina og virksemi hennara og vísti tað seg, at fleiri luttakarar søgdu, at tey í veruleikanum kendu ov lítið til deildina og heittu tí á hana um at gera størri PR-arbeiði fyri seg sjálva.

Vit loyva okkum at prenta brot úr frágreiðingini.

Í sjeiti-árunum fóru stórar broytingar fram í føroyska samfelagnum, serliga hvat viðvíkur framleiðslu og arbeiði sum heild, men eisini innan føroyska mentanarlívið, har ítrótturin jú er ein natúrligur og stórir partur, hendu broytingar. Ítróttasamband Føroya, ið varð sett á stovn í 1939, hevði gjøgnum nógv ár so

at siga bert havt fótball, handball og roður á skránni, men nú byrjaðu nýggjar ítróttagreinar at taka seg upp og tær gomlu — um ein kann nevna tær so — broyttust. Fleiri lið í fleiri deildum tóku nú lut í veruligum landskappingum og handballurin broytti til dæmis landskapping sína frá at vera uttandura summarítrótt-

grein til at verða vetrarítrótt burturav. Hetta tí at ferð va rkomín á byggingina av ítróttarhallunum, Nógvar av teimum nýggju ítróttagreinunum vóru eisini greinar, ið fyrst og fremst vórðu iðkaðar um veturin og hevði hetta m.a. við sær, at ítróttur, sum fyrr bert hevði verið eitt summarítrótt-

Vaksandi administratión

At nýggjar ítróttagreinar komu hevði eisini við sær, at administratiónin innan ítróttasamband Føroya vaks. Nýggjar deildir vórðu settar á stovn, og í 1979 varð so Fótballtssamband Føroya, sum tað fyrsta sersamband innan ÍSF, sett á stovn.

Hendan øking av ítróttagreinum hevði eisini við sær, at nógvar fleiri fólk fóru at iðka ítrótt og í dag sigur statistikkurin, at tað eru 10.000 ítróttarfolk innan ÍSF. T.v.s. at fjórði hvør føroyingur er ítróttaiðkari, um ein trýr statistikkur, men sjálvst um vit jú vita, at veruliga talið er lægri, av tí at tað í mongum fornum eru tey somu fólkini, ið ganga aftur innan ymsar ítróttagreinar, so er eingin ivi um, at talið av føroyskum ítróttarfólki er stórt.

Ungdóms- og menningardeildin

Hesin okti ítróttaraktivitetur fekk menn innan ÍSF at siggja, at neyðugt var at fáa okkurt slag av útbúgving í lag, tí nógvar av teimum, ið vórðu vald í nevndirnar í ymsu feløg-

unum — og partvis eisini í sersambandinum — høvdu ongantið roynt seg innan felagsliv áður og høvdu tí litlar fyrirreytir fyri at kunna byrja eitt virki arbeiði innan felag teirra beinanvegin. Ofta gekk long tíð áðrenn tey komu í gongd og kom meira enn so fyr, at tey mistu hugin áðrenn tey veruliga vóru farin til verka. Gjort varð tí av at seta á stovn Ungdóms- og menningardeild innan ÍSF, og skuldi henda deild, sum navnið jú sigur, leggja áherðslu á at menna føroyskan ítrótt gjøgnum útbúgving við serligum denti lagdum á ungdomin. Ikki so at skilja, at tað bert var ungdomurin, ið skuldi útbúgvast, men deildin skuldi royna at seta serstøk ungdomstiltøk í verk.

Deildin fór til verka beinanvegin, men tá hon jú ikki hevði tær stóru fyrirreytirnar fyri at seta nakað í gongd einsamøll, varð tikið upp samband við Dansk Idrætsforbund, DIF, ið jattaði at vera við í ymsum skeiðvirksemi. Hetta samstarv hevur so hildið fram til í dag — og verður vónandi at halda fram — við góðum úrsliti. DIF hevði royndar skeiðlærarar, ið jattaðu at vera

leiðarar av teimum ymsu skeiðunum, ið vórðu hildin. Harafturat kundu vit nýta teir sum ráðgevarar í samband við útbúgvingarætlanir okkara og ikki minst — teir høvdu alt tað tilfar vit høvdu fyri neyðini, tað tilfar, sum vit framvegis ikki hava fingið á føroyskum orsakað av teimum trongu fíggjarligu korum vit arbeiða undir.

Skeiðin

Tey skeiðini, sum størstur dentur hevur verið lagdur á, verða nevnd »Almenn leiðaraskeið«, »Almenn instruktørskeið« og so »Grundskeið«.

Grundskeið er ætlað til tey sum fara upp í felagsarbeiðið á fyrsta sinni — men fólk, ið hava verið við í fleiri ár, kunnu tó hava stóra gleði av hesum eisini. Á grundskeiðinum er ætlanin so at kunna fólk við á hvønn hátt tey kunnu virka sum leiðarar og venjarar í einum felagi og samstundis er skeiðið eisini grundarlag fyri at luttaka í øðrum skeiðum, sum t.d. leiðara- og instruktørskeiðum.

Leiðaraskeiðið er ætlað teimum, ið fyrst og fremst taka sær av tí administra-

